

14 И който не прїиме вѣсѣ, ништо послѣша словеса та вѣшнїи: като и злѣзнете и зѣ дѡматѣ, или и зѣ ѡншїи градѣ. Ѡтресете прахѣ тѣ ѡнозѣ те вѣши.

15 Истина би дѡмамѣ: по лѣгко ще да бѣде на землѣ та Годѡмска и Гомѡрска вѣ дѣишѣ сѣдншїи, нежели на ѡнзи градѣ.

16 Ъто азѣ вѣ провѣждамѣ като ѡвцѣ посреде вѣлцѣ те: бѣде те прочее мѣдри като змїи те, и простодѣшнїи като гѣлѣби.

17 И чѣбайтесе ѡ человекѣцѣ те: зашто ще вѣ предадатѣ на мѣчилища та, и вѣ поборища та нишнїи ще вѣ вѣатѣ.

18 И предѣ вѣдстелїншїи, и царѡве ще вѣ вѡдатѣ заради мене, за свидѣтелство нїмѣ, и на пїзїицѣ те.

19 И когато вѣ предаватѣ, не грѣжайтесе, каквѡ или шо ще да продамате, зашто ще вѣ се даде вѣ ѡншїи чѣсѣ шо ще да продамате.

20 Зашто, неше да сѣте вѣе, што ще дѣмате, но дѣхо на Ѡтца вѣшегѡ, кой то дѣма вѣ вѣсѣ.

21 И кратѣ кратѣ ще предаде на смѣртѣ и Ѡтецѣ чѣдо то си: и ще стѣнатѣ чѣдо та на вѣрѣхѣ родителе те си, и ще гї оубїатѣ.

22 И ще бѣдете ненавї-

дими ѡ сїчки те заради мое то име: но който прѣтѣрпї до край, той ще да се спасѣ.

23 И когато вѣ гѡнатѣ вѣ тѡа градѣ вѣгайте вѣ дѣргїатѣ. Зашто истина би гѡборимѣ: неше те да свѣрши те градѡве те Исраїилѣви, доклѣ дойде сынѣ члѣскїи.

24 Не ѣ оученикѣ надѣ оучителе своего, нїтѡ слѣга надѣ господїна своего.

25 Стїга на оученикатѣ да бѣде като оучителатѣ си, и слѣга та като гѡсподѣратѣ си: ако гѡсподѣратѣ на-кѣша та нарѣкоха вѣелзевѣла, колкѡ побече дѡмѣшнїи те негѡвѣ;

26 Не оубїйтесе прочее ѡ тѣхѣ: зашто нишо не ѣ покрїено, коѣто неше да се ѡкрїе; и тѣино, коѣто неше да бѣде оубїнено.

27 Тѡа што вѣ дѣмамѣ вѣ темнїна та, кажѣте гѡ оубїделѡ и тѡа што чѣете тѣинѡ на оухѡ то, проповѣдайте гѡ на вѣрѣхатѣ на кѣшѣ те.

28 Не оубїйтесе ѡ ѡнїа, што оубїватѣ тѣло то, а дѣшѣ та не мѡжатѣ да оубїатѣ: но оубїйтесе побече ѡ оногѡва, който мѡже и дѣшѣ та и тѣло то да погѣви вѣ геѣнна та.

29 Не продаватѣ ли се дѣвѣ птички за ѣднѣ аспра; и